

ORKUSTOFNUN

Athugasemdir um dýptarsnið milli Íslands og
Hatton-Rockall svæðis

Karl Gunnarsson

Greinargerð KG-90-03

ATHUGASEMDIR UM DÝPTARSNIÐ MILLI ÍSLANDS OG HATTON-ROCKALL-SVÆDIS

Að beiðni Guðmundar Eiríkssonar í Utanríkisráðuneytinu hefur undirritaður dregið upp dýptarsnið, línurit af hafdfípi, eftir línum milli Íslands og Hatton-Rockall svædis (Rockall Plateau, Rokkarlsgrunnin). Tilefnið er það, að sú staðhæfing hefur verið sett fram, að fara megi suður eftir 16. baug vestlægar lengdar frá Íslandi til H.R.-svædis, án þess að skera "brekkufótarlínuna" um Ísland, eins og hún er skilgreind á korti Dr. Manik Talwani. Þessi staðhæfing er í sjálfu sér rétt, en baugurinn liggur þar sem landgrunnshlíðar Íslands (hinar "hefðbundnu" hlíðar næst landinu) eru brattastar og hæstar, og því er prófill þessi mjög óheppilegt sýnidæmi. Auk ofangreinds sniðs eru hér ræddir tveir aðrir möguleikar til að draga hagstæðari snið milli svæðanna.

Þrjú mismunandi dýptarsnið

Á 1. mynd er kort af svæðinu þar sem lega dýptarsniðanna þriggja er sýnd, en 2. mynd sýnir sniðin þrjú sem línurit af dýpi sem falli af fjarlægð eftir línum frá Íslandi.

Snið A liggur eftir 16. lengdarbaug, frá Íslandi, suður yfir Hattonbanka og endar í "Hatton-Rockall Basin". Það sýnir brattar hlíðar bæði við Ísland og á Hattonbanka. Það væri full ástæða til að merkja brekkufót þar sem örvarnar gefa til kynna.

Snið B gengur frá Austfjörðum til suð-austurs út á Færeyjahrygg, og snýst þar til suð-suðvesturs með beina stefnu á sama endapunkt og lína A. Þessi lína er Íslands megin við miðlinu milli Ísland og Færeyja. Stallurinn frá landgrunni Íslands út á Færeyjahrygginn er einungis 200 m hárr, svo nokkur rök eru fyrir því að kalla Færeyjahrygginn eðlilegt framhald landgrunnsins, og leggja brekkufótarlínuna ekki þar. Við rætur hlíða Færeyjahryggjar og Hattonbanka er þó upplagt að merkja

brekkufót.

Snið C er nokkuð krókott lína sem þraðir þannig leið að sem minnstar hæðarbreytingar verði á leiðinni. Hún fer sömu leið og lína B út á Færeyjahrygg, en liggur svo austar, meðfram og utan í hrygnum, og inn á H.R.-svæðið (Rockall Plateau) eftir ánum milli Lousy Bank og Bill Bailey's Bank og svo til suðvesturs eftir ánum Rockall Plateau í sama endapunkt sem fyrr. Línan gengur sem sagt ekki upp á bankana, og hún liggur langt inn á þann helming Færeyjahryggjar sem nær er Færeyjum. Þessi lína sýnir ekki glöggar hlíðar, en e.t.v. mætti þó merkja brekkufót Íslands megin eins og sýnt er á myndinni.

Eins og þessi dæmi sýna orkar margt tvímælis í skilgreiningu á brekkufæti á þessum slóðum. Raunar verður að setja málid fram á þann hátt, að brekkufótarlína okkar er skilgreind á korti og tekur mið af eins konar yfirlitsmynd af botnslagi. Þannig gætu einstakir prófílar, svo sem sá sem liggur eftir 16. breiddarbaug, verið "ekki representativir", og stallar á þeim afgreiddir sem landslag inni á "landgrunninnu".

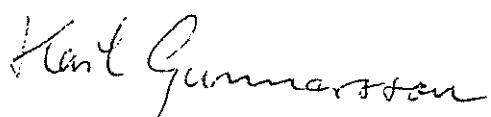
Ýmsar athugasemdir til íhugunar

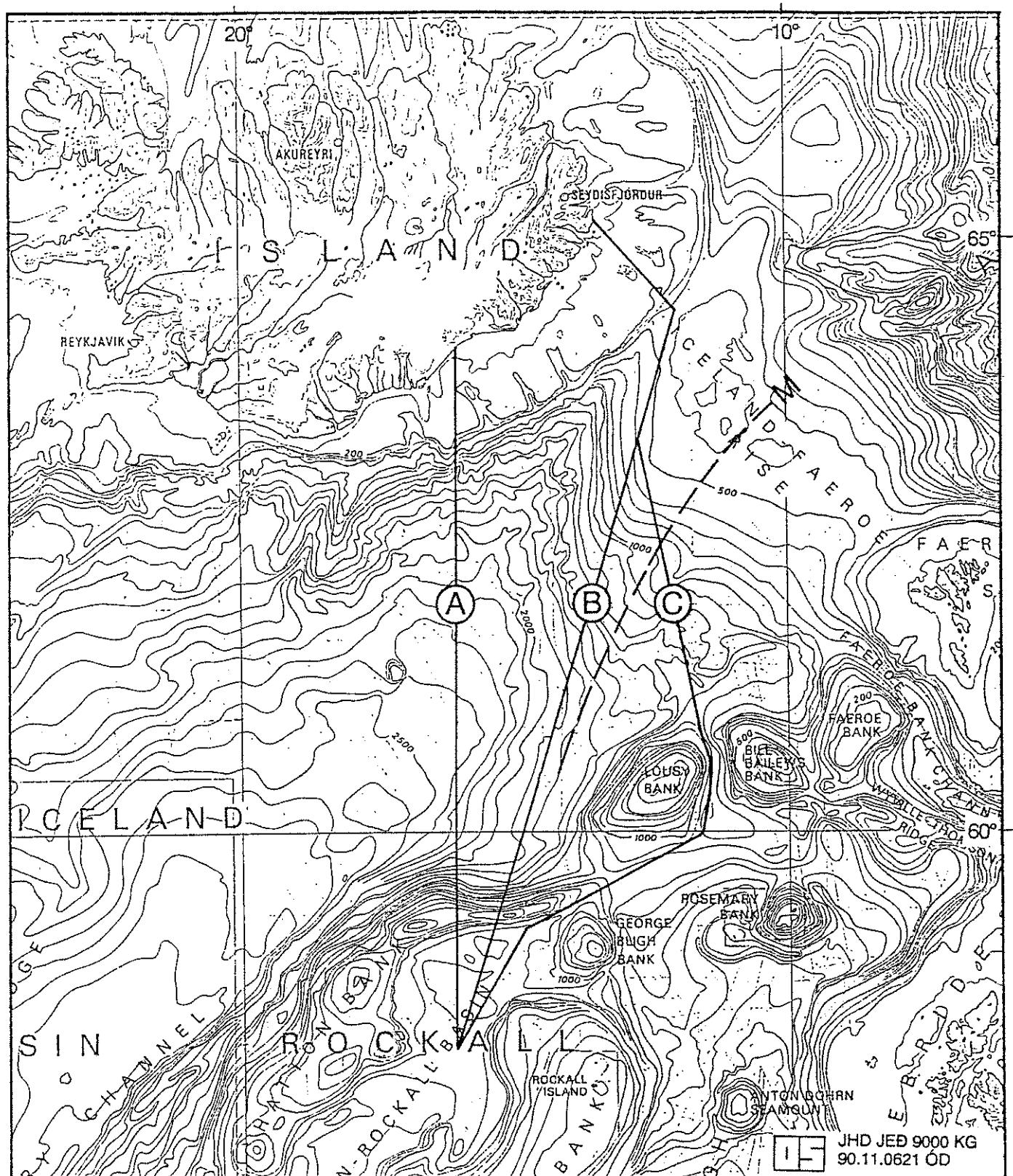
M.T. skilgreinir brekkufótarlínu þannig, að "botninn" í bugðunni þar sem línan meðfram Reykjaneshrygnum snýst suður með Hattonbanka, er langt suður í hafi. Eins og athugunin á sniðnum hér að framan hefur sýnt, er töluverð rök fyrir því að réttara sé að taka hann norðar, nær Færeyjahrygg og Íslandi. Í framhaldi af því er rétt að spyrja sig hvort við missum nokkur réttindi á H.R.-svæðinu við það. Ef brekkufótarlínan sker hvorki Ísland frá Færeyjahrygg, né hrygginn frá H.R.-svæðinu, verður alltaf hægt að finna leið, krókóta ef ekki beina, sem fylgja má frá Íslandi suður á H.R-

svæðið. Nægir það ?

M.T. hefur sagt sem svo að hugtakið "eðlilegt framhald" sé of óljóst til þess að við það megi styðjast á þessum svæðum. Af því leiði að grundvalla verði mörkun hafsbotsins á brekkufótarlínunni, en hún sé eingöngu skilgreind út frá landslagi botnsins. Þessi strategía er til komin vegna þess að erfitt er að telja meginlandsbrotið Rockall Plateau eðlilegt framhald af jarðskorpu Íslands, en hún er afbrigði af úthafsskorpu. Ég er eiltið efins um hvort þessi röksemdafærsla sé skotheld. M.T. leggur brekkufótinn neðst í hlíðum Reykjanes- og Færejahryggja, og því hlýtur hann að telja þá hluta af landgrunni Íslands. Spurningin er þá þessi: geta þessir neðansjávarhryggir verið hlutar af íslenska "landgrunnu" nema þeir séu taldir vera "eðlilegt framhald landsins", og ef við notum þetta hugtak, verður ekki að beita því til enda röksemdafærslunnar, og geta þá mótaðilarnir ekki notað það á sinn hátt?

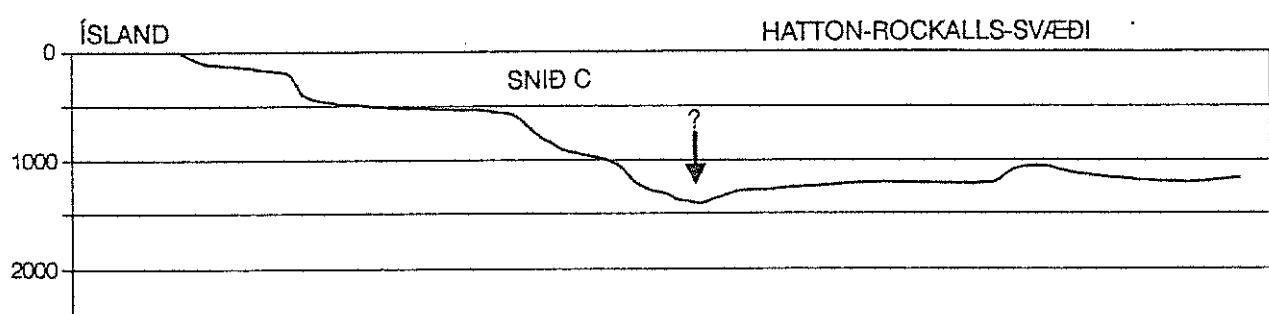
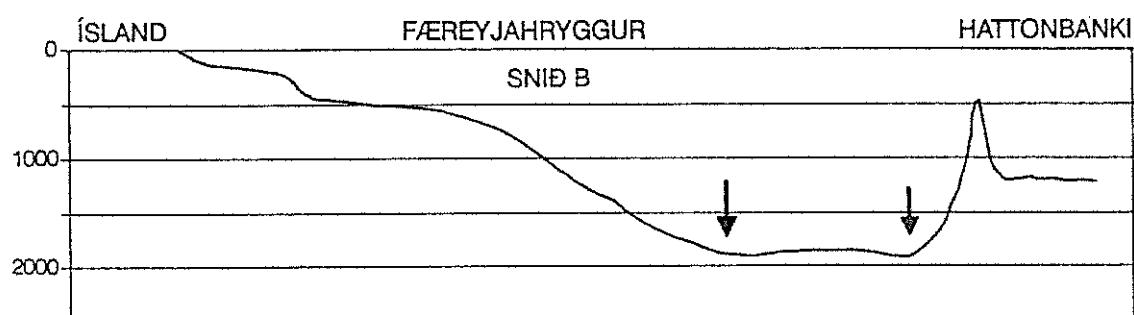
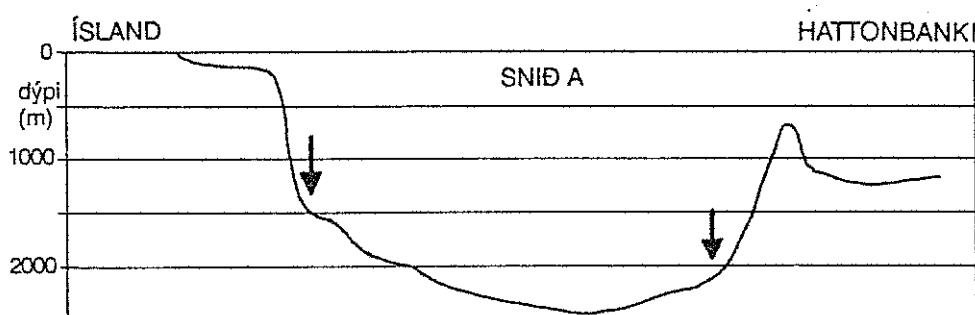
Að lokum vil ég taka fram, að hvað sem líður ofangreindum vangaveltum er áreiðanlega óskynsamlegt að vera sí og æ að breyta þessum markalínum og skilgreiningum, og ég mæli ekki með því að það verði gert að svo stöddu. Hins vegar er rétt að ihuga hugsanleg rök gegn málaflutningi okkar, og hverju tilslakanir gætu breytt.

Mynd 1. Dýptarkort sem sýnir hvar dýptarsniðin A,B og C liggja. Brotin lína merkt "M" er miðlina milli Íslands og Færeyja.

 JHD JEØ 9000 KG
90.11.0622 OD

Mynd 2. Þrjú dýptarsnið frá Íslandi suður á Hatton-Rockall-svæði. Staðsetning er sýnd á 1. mynd. Hlutfall lengdar og dýptarkvarða er um 1:100, þ.e. "landslagið" er ykt 100-falt.